

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zlatuše Jíchové a soudkyň JUDr. Lenky Škubalové a JUDr. Ivany Švehlové ve věci

žalobce: **Schlieger, s.r.o.**, IČO 28787803
sídlem Sokolohradská 1728, 583 01 Chotěboř
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D.
sídlem Karlovo nám. 28, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **J. C.**, narozený dne [redacted]
bytem Podlesí [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Košťálem
sídlem Střelecká 26, 261 01 Příbram

o zaplacení částky 247 479 Kč příslušenstvím a o vzájemném návrhu žalovaného na zaplacení 35 000 Kč příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Příbrami ze dne 13. září 2018, č. j. 12 C 173/2017-160, ve znění usnesení ze dne 9. listopadu 2018, č. j. 12 C 173/2017-179

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích I., III., IV. a VI. potvrzuje.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 57 354 Kč, do 3 dnů od právní moci usnesení, k rukám advokáta.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem uvedeným v záhlaví soud prvního stupně uznal žalovaného povinným zaplatit žalobci částku 63 213 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši 8,05 % ročně z částky 63 213 Kč od 19. 9. 2016 do zaplacení a částku ve výši 115 996 Kč, a to vše do tří dnů od právní moci

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová

rozsudku (výrok I.). Žalobu na zaplacení úroku z prodlení v zákonné výši 8,05 % ročně z částky 63 213 Kč od 16. 2. 2016 do 18. 9. 2016, a dále žalobu na zaplacení částky 68 270 Kč zamítl (výrok II.), zamítl vzájemný návrh žalovaného na zaplacení částky 35 000 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši 8,05 % ročně z částky 35 000 Kč od 20. 4. 2016 do zaplacení (výrok III.). Žalovaného uznal povinným zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 73 227,37 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku, k rukám právního zástupce žalobce (výrok IV.). Žalobce uznal povinným zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Příbrami 24 % náhrady nákladů státu, jejichž výše bude určena v samostatném rozhodnutí, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bude výše náhrady nákladů státu určena (výrok V.) a žalovaného uznal povinným zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Příbrami 76 % náhrady nákladů státu, jejichž výše bude určena v samostatném rozhodnutí, a to do tří dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bude výše náhrady nákladů státu určena. Usnesením ze dne 9. listopadu 2018, č. j. 12 C 173/2017-179 žalobce uznal povinným zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Příbrami na náhradě nákladů řízení částku 255 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok I.) a žalovaného uznal povinným zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Příbrami na náhradě nákladů řízení částku 806 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (výrok II.).

2. Proti tomuto rozsudku, a to do výroků I., III., IV. a VI., podal včas odvolání žalovaný. Ve svém odvolání namítl, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Zejména rozporoval právní hodnocení soudu prvního stupně, že on žalobci neposkytl dostatečnou součinnost k odstranění vytýkaných vad díla a odstoupení od smlouvy je tak neplatné. Uvedl, že si se žalovaným ve smlouvě sjednali způsob doručování poštou, přičemž on reklamaci vad doporučenou zásilkou ze dne 29. 2. 2016 uplatnil, ovšem žalobce své povinnosti vyplývající ze zákona o ochraně spotřebitele nesplnil. Zdůraznil, že žalobce podstatným způsobem porušil smlouvu o dílo, on od smlouvy o dílo odstoupil platně a jeho vzájemný návrh na zaplacení částky 35 000 Kč je zcela legitimní. Podotkl, že došlo i k nesprávné fakturaci týkající se rozšíření regulace na bazén a propojovacího potrubí Flexo. Závěrem proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že žalobu žalobce zamítne a jeho návrhu na zaplacení částky 35 000 Kč vyhoví a současně mu přizná náhradu nákladů řízení.
3. Žalobce se k podanému odvolání písemně vyjádřil. Popřel, že by porušil povinnost danou mu ustanovením § 19 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele, když žalovaný ani neprokázal, že by dílo vykazovala vady a navíc ani neposkytl součinnost k jejímu případnému zjištění. Vyslovil nesouhlas s tvrzením žalovaného, že by podstatným způsobem porušil smlouvu o dílo a že by odstoupení žalovaného od smlouvy bylo platné, takže požadavek žalovaného na zaplacení částky 35 000 Kč není legitimní. Navrhl proto, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a přiznal mu náhradu nákladů odvolacího řízení.
4. Krajský soud v Praze jako soud odvolací na podkladě a v rozsahu podaného odvolání přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně v intencích ustanovení § 212 věty první, § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
5. Z obsahu spisu má odvolací soud zjištěno, že žalobce se podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplacení částky 63 213 Kč se zákonným úrokem z prodlení a smluvní pokutou ve výši 184 266 Kč s odůvodněním, že se žalovaným uzavřel dne 10. 7. 2015 smlouvu o dílo, na základě které pro žalovaného zhotovil solární kolektor a zásobník užitkové vody. Dílo dokončil a žalovanému předal dne 3. 12. 2015, což žalovaný potvrdil předávacím protokolem. Následně žalovanému doručil fakturu k úhradě zbývajících cen díla ve výši 63 213 Kč se splatností do 15. 2. 2016. Žalovaný však fakturu nezaplatil. Kromě zaplacení dlužné částky tak žalovanému vznikla povinnost zaplatit i zákonný úrok z prodlení a smluvní pokutu sjednanou ve smlouvě ve výši 0,5 % denně z částky 63 213 Kč za dobu od 16. 2. 2016 do 20. 9. 2017, v kapitalizované výši 184 266 Kč.

6. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a uplatnil vůči žalobci vzájemný návrh na zaplacení částky 35 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 20. 4. 2016 do zaplacení. Potvrdil uzavření předmětné smlouvy o dílo a převzetí díla dne 3. 12. 2015. Uvedl, že postupem času začal zjišťovat, že dodaný systém na ohřev vody ze slunečního záření nemá žalobcem tvrzené účinky, a proto zaslal žalovanému dne 1. 2. 2016 elektronicky reklamaci vad a následně dne 29. 2. 2016 písemně doporučenou zásilkou. Dne 11. 2. 2016 prohlédl vady díla technik žalobce, který uznal, že dílo neplní svou funkci a přislíbil odstranění vad. K odstranění vad však nedošlo a on proto dne 6. 4. 2016 od smlouvy odstoupil a vyzval žalobce k vrácení zaplacené zálohy 35 000 Kč. Poukázal na to, že závěrečná faktura mu byla doručena až dne 18. 9. 2016.
7. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného potvrdil, že od žalovaného obdržel dopis nazvaný odstoupení od smlouvy o dílo. Odstoupení však neuznal, protože nebylo po právu. Uvedl, že přijal reklamaci žalovaného dne 11. 2. 2016 a vyslal na místo svého technika k prověření vad. Následně se pak opakovaně pokoušel žalovaného kontaktovat za účelem domluvy termínu vyřízení reklamace, žalovaný však nereagoval, následně pak možný termín opravy odkládal, čímž vyřízení reklamace znemožnil.
8. Soud prvního stupně provedl dokazování důkazy popsány v odůvodnění napadeného rozsudku a zjistil, že účastníci uzavřeli dne 10. 7. 2015 smlouvu o dílo, jejímž předmětem bylo zhotovení a dodání solárního systému sloužícího k ohřevu pitné vody ze slunečního záření a jeho montáž na rodinný dům. Cena byla dohodnuta ve výši 93 580 Kč s případnou změnou v závislosti na spotřebovaném materiálu. Žalovaný zaplatil zálohu ve výši 35 000 Kč a doplatek ceny se zavázal zaplatit nejpozději do 14 dnů od zaslání konečného vyúčtování. V čl. XI smlouvy o dílo si pak účastníci sjednali způsob doručování a v čl. VIII si sjednali pro případ prodlení žalovaného s úhradou ceny za provedené dílo smluvní pokutu ve výši 0,5 % denně z dlužné částky. Žalovaný zhotovené dílo od žalobce převzal dne 3. 12. 2015 a současně podepsal i soupis materiálu pro fakturaci obsahující jednotlivé položky, které mu byly v rámci sjednaného díla dodány a účtovány k proplacení. Dne 7. 12. 2015 žalovaný e-mailem poděkoval žalobci za zhotovené dílo. Fakturou č. 20150244 na částku 63 213 Kč splatnou dne 15. 2. 2016 žalobce žalovanému vyúčtoval doplatek ceny díla. Poštou byla tato faktura žalovanému doručena až dne 18. 9. 2016. Žalovaný nejprve prostřednictvím e-mailu a poté dopisem ze dne 29. 2. 2016, reklamoval vady dodaného díla, zejména nefunkčnost nainstalovaného systému. Žalobce za účelem vyřízení reklamace žalovaného opakovaně kontaktoval, žalovaný nereagoval. Dopisem ze dne 6. 4. 2016 žalovaný od smlouvy o dílo odstoupil.
9. Na zjištěný skutkový stav pak soud prvního stupně aplikoval ustanovení § 2586 odst. 1, § 2610 odst. 1, § 2604, § 2605 odst. 1, § 2048, § 513, § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen o.z., a dospěl k závěru, že účastníci v souladu s ustanovením § 2586 a násl. o.z. uzavřeli smlouvu o dílo, na základě které žalobce žalovanému dodal a zhotovil solární systém sloužící k ohřevu pitné vody ze slunečního záření. Cena díla byla dohodnuta ve výši 93 580 Kč, přičemž konečná cena za provedené dílo se dle smluvního ujednání mohla měnit v závislosti na skutečně spotřebovaném materiálu. Žalobce žalovanému zhotovené dílo předal a žalovaný ho převzal a podepsal předávací protokol s tím, že dílo je v provozu. Žalobce následně za dodané dílo účtoval žalovanému po odečtení zálohy 35 000 Kč k doplacení částku 63 213 Kč. Pro případ prodlení se zaplacením ceny díla byla sjednána smluvní pokuta ve výši 0,5 % denně z dlužné částky. Žalovaný reklamoval vady dodaného díla, ovšem neprokázal, že by poskytl žalobci dostatečnou součinnost k odstranění vytýkaných vad díla a následně dopisem ze dne 6. 4. 2016 od smlouvy odstoupil a požadoval vrácení zaplacené zálohy. V návaznosti na shora uvedené soud prvního stupně uzavřel, že převzetím díla vznikla žalovanému povinnost zaplatit žalobci cenu díla, přičemž je nerozhodné, zda žalovaným tvrzené vady zhotovené dílo skutečně vykazovalo, když platná právní úprava nepřipouští, aby doplatek ceny díla byl vázán na odstranění vad díla, ledaže by se na tom smluvní strany dohodly. Předmětná smlouva o dílo takovouto dohodu neobsahuje. Soud

prvního stupně proto žalovaného uznal povinným zaplatit žalobci doplatek ceny díla ve výši 63 213 Kč se zákonným úrokem z prodlení, ovšem až ode dne 19. 9. 2016, když dospěl k závěru, že faktura byla žalovanému řádně v souladu s obsahem smlouvy doručena až 18. 9. 2016. Od stejného data pak žalobci přiznal i právo na zaplacení smluvní pokuty, kterou vyčíslil na částku 115 996 Kč. V dalších nárocích podanou žalobu zamítl.

10. Soud prvního stupně zamítl vzájemný návrh žalovaného na zaplacení částky 35 000 Kč s příslušenstvím, když dospěl k závěru, že s to s ohledem na skutečnost, že žalovaný neposkytl žalobci dostatečnou součinnost k odstranění vytykánych vad díla, nelze jeho odstoupení od předmětné smlouvy považovat za platné.
11. Skutkové a právní závěry soudu prvního stupně jsou správné.
12. Pokud jde o zjištěný skutkový stav, odvolací soud zde odkazuje na důkazy provedené v řízení před soudem prvního stupně a popsané v odůvodnění napadeného rozsudku.
13. Odvolací soud má za prokázané, že účastníci uzavřeli dne 10. 7. 2015 smlouvu o dílo, jejímž předmětem byl závazek žalobce dodat a zhotovit žalovanému plně funkční solární systém, sloužící k ohřevu pitné vody ze slunečního záření, kdy součástí závazku byla montáž díla na rodinný dům a uvedení solárního systému do provozu. Dále byl předmětem smlouvy závazek žalovaného zaplatit zhotoviteli za toto dílo cenu dle čl. IV. smlouvy a zhotovené dílo převzít. Cena byla stanovena na částku 93 580 Kč s tím, že se konečná cena může měnit v závislosti na skutečně spotřebovaném materiálu. Žalobce se zavázal při předání díla předat žalovanému konečnou fakturu s položkovým rozpočtem. Za prodlení s úhradou ceny díla se žalovaný zavázal zaplatit žalobci smluvní pokutu ve výši 0,5 % dlužné částky, ohledně které je v prodlení za každý i započatý den prodlení. Účastníci se dále dohodli, že vady díla bude žalovaný reklamovat písemně na adrese žalobce. V článku XI. pak byly zakotveny podmínky doručování. Dne 3. 12. 2015 žalovaný zhotovené dílo převzal, převzetí písemně potvrdil. Z předávacího protokolu vyplývá, že dílo převzal s tím, že systém je v provozu a musí se dát regulace na bazén. Žalovanému byl předán soupis materiálu pro fakturaci. Fakturou č. 20150244 ze dne 17. 12. 2015 žalobce žalovanému vyfakturoval částku 63 213 Kč.
14. Dle ustanovení § 2586 odst. 1 o.z., smlouvou o dílo se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit cenu.
15. Z citovaného ustanovení tak jednoznačně vyplývá závazek zhotovitele provést dílo na svůj náklad a nebezpečí a závazek objednatele dílo převzít a zaplatit jeho cenu. Kromě povinnosti dílo převzít má objednatel základní povinnost zaplatit zhotoviteli cenu díla. S povinností objednatele cenu zaplatit je spojeno právo zhotovitele na zaplacení ceny díla.
16. Dle ustanovení § 2587 o.z., dílem se rozumí zhotovení určité věci, nespadá-li pod kupní smlouvu, a dále údržba, oprava nebo úprava věci, nebo činnost s jiným výsledkem. Dílem se rozumí vždy zhotovení, údržba, oprava nebo úprava stavby nebo její části.
17. Dle ustanovení § 2604 o.z., dílo je provedeno, je-li dokončeno a předáno.
18. Dle ustanovení § 2605 odst. 1 o.z., dílo je dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu. Objednatel převezme dokončené dílo s výhradami, nebo bez výhrad.
19. Dle ustanovení § 2605 odst. 1 o.z., převezme-li objednatel dílo bez výhrad, nepřizná mu soud právo ze zjevné vady díla, namítne-li zhotovitel, že právo nebylo uplatněno včas.
20. Dle ustanovení § 2608 odst. 1 o.z., je-li předmětem díla věc, řídí se předání věci obdobně ustanoveními o kupní smlouvě.
21. Dle ustanovení § 2608 odst. 2 o.z., převzetím nabývá objednatel vlastnické právo k věci a přechází na něho nebezpečí škody na věci, nestalo-li se tak již dříve.

22. Podmínkou nároku na zaplacení ceny díla je, nebylo-li sjednáno něco jiného, provedení díla. Dílo je tedy podle ustanovení § 2604 o.z. provedeno, je-li dokončeno a předáno. Dílo je dokončeno, je-li předvedena jeho způsobilost sloužit svému účelu. V takovém případě přebírá objednatel dílo s výhradami nebo bez výhrad. Znamená to, že i když má objednatel výhrady k dílu, zpravidla tedy pro jeho určité vady, může takové dílo sloužit svému účelu a po jeho předvedení, případně provedení zkoušek je lze považovat za dokončené. Je-li současně předáno (§ 2608), vzniká zhotoviteli právo na zaplacení ceny díla. Nově tedy platí, že i dílo, které je vadné, ale bylo předvedeno, že slouží svému účelu, je dílo dokončené, a bylo-li předáno, je objednatel povinen zaplatit cenu díla, nebylo-li sjednáno něco jiného. Dochází tak k odklonu od stávající úpravy i judikатурních závěrů o tom, že není dán nárok na zaplacení ceny díla, není-li provedeno řádně, tedy bez vad, nebylo-li dohodnuto něco jiného.
23. Z předávacího protokolu zcela jasně vyplývá, že žalovaný dílo převzal s tím, že systém je v provozu a musí se dát regulace na bazén. V rámci odvolacího řízení, při jednání před odvolacím soudem žalovaný upřesnil, že mu regulační jednotka byla dodána, ovšem byla mu dodána jednotka pouze jednookruhová, namísto jednotky dvouokruhové, pomocí níž by bylo v budoucnu možno ohřívat i vodu v bazénu. Připustil, že doposud bazén nemá.
24. Z výše uvedeného tak vyplývá, že žalovaný převzal dokončené dílo, které bylo schopno sloužit svému účelu, když dodaný a namontovaný solární systém převzal s jedinou výhradou, že se musí dát regulace na bazén, který však doposud ani není vybudován. V průběhu řízení pak žalovaný připustil, že mu regulace byla dodána, ovšem dle jeho názoru pouze v základní verzi. Výhrady k množství dodaného materiálu předávací protokol neobsahuje. Nelze tak než uzavřít, že žalobci předáním díla vzniklo právo na zaplacení kupní ceny, a to bez ohledu na to, zda žalovaný následně převzaté dílo reklamoval.
25. Žalovaný rozporoval splatnost ceny díla a poukazoval na znění článku XI. uzavřené smlouvy, ve kterém jsou zakotveny podmínky doručování, když žalobce mu fakturu na doplatek ceny doručil elektronicky. Dle zmíněného článku by měly být výzvy, uplatňování nároků, sdělování, žádosti, předávání informací, atd. učiněny v písemné formě osobně nebo doporučenou poštou na adresu příslušné strany nebo na takovou jinou adresu, kterou smluvní strana určí v oznámení zaslaném druhé straně.
26. Jak opakovaně judikoval Ústavní soud, soudy by se ve své rozhodovací činnosti měly vyhnout přílišnému formalizmu. Vzhledem k tomu, že elektronická komunikace je v současné době komunikací zcela běžnou, dospěl odvolací soud k závěru, že pakliže byla faktura zaslána žalovanému elektronicky a dostala se řádně do jeho dispozice, vznikla mu povinnost dle ní plnit.
27. Vzhledem k tomu, že žalovaný za dokončené a převzaté dílo žalobci cenu řádně nezaplatil, je žaloba žalobce důvodná. Za situace, kdy nebylo plněno řádně a včas, dostal se žalovaný do prodlení a vznikla mu povinnost zaplatit vedle dlužné částky i zákonný úrok z prodlení a smluvní pokutu. Soud prvního stupně tak nepochybil, když výrokem I. napadeného rozsudku uznal žalovaného povinným zaplatit žalobci jistinu, úrok z prodlení a smluvní pokutu tak, jak je zde uvedeno.
28. Výrok II. rozsudku soudu prvního stupně nebyl odvoláním napaden a nabyt tak samostatně právní moci.
29. Výrokem III. soud prvního stupně zamítl vzájemný návrh žalovaného na zaplacení částky 35 000 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že nebylo prokázáno, že žalovaný od uzavřené smlouvy platně odstoupil. Odvolací soud zde zcela odkazuje na zjištění učiněná soudem prvního stupně a jeho právní závěr, kdy má rovněž za prokázané, že byť žalovaný převzal solární systém fakticky bez výhrad, přesto měl žalobce snahu prošetřit oprávněnost vytýkaných vad, k čemuž bylo zapotřebí součinnosti žalovaného, ovšem žalovaný, jak vyplývá z listinných důkazů, se k případné součinnosti stavěl velmi liknavě a součinnost neposkytl. Za této situace nelze tvrdit, že žalobce

byl nečinný a svou nečinností porušil ustanovení § 19 zákona o ochraně spotřebitele. Soud prvního stupně proto rozhodl zcela správně, když vzájemný návrh žalovaného zamítl.

30. Vzhledem k tomu, že v odvolacím řízení z projevů obou sporných stran vyplynulo, že by se nebránily případné dohodě, odvolací soud se pokoušel o vyřešení předmětu sporu tak, aby případným uzavřením smíru vyřešili účastníci všechny problémy, které v souvislosti s předmětným dílem vznikly, k tomu účastníkům poskytl i časový prostor, ovšem k dohodě mezi nimi nakonec nedošlo.
31. Jak již bylo shora uvedeno, výroky I. a III. rozsudku soudu prvního stupně jsou zcela správné.
32. Soud prvního stupně nepochybil ani ve výroku IV. o náhradě nákladů řízení mezi účastníky, ani ve výroku VI. kterým žalovaného uznal povinným uhradit vzniklé náklady státu.
33. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně v jeho věcně správných výrocích I., III., IV. a VI. dle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrdil.
34. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto za použití ustanovení § 224 odst. 1 o.s.ř. v souladu s ustanovením § 151 odst. 1 o.s.ř. podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř., když i v odvolacím řízení úspěšný žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, které mu vznikly. Přiznaná náhrada nákladů odvolacího řízení sestává z odměny za úkonů právní služby po 9 180 Kč (vyjádření k odvolání, účast na jednání dne 1. 3. 2019, vyjádření k doplnění odvolání, účast na jednání dne 22. 3. 2019 a účast na jednání dne 25. 4. 2019) vypočtené dle ustanovení § 7 bod 6. vyhlášky č. 177/1996 Sb., z 5 režijních paušálů po 300,- Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky a z náhrady za daň z přidané hodnoty ve výši 9 954 Kč dle ustanovení § 137 odst. 1, 3 o.s.ř. Přiznaná náhrada nákladů odvolacího řízení tak celkem činí částku 57 354 Kč. Odměnu za doplnění tvrzení ze dne 4. 4. 2019 odvolací soud žalobci nepřiznal, neboť uživatelskou příručku k solární řídicí jednotce mohl žalobce soudu předložit kdykoli při jednání. Nejedná se tak o úkon směřující k účelnému uplatňování práva.
35. Žalovanému byla uložena povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v obecné pariční lhůtě (§ 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.), k rukám advokáta (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem stanovená splněna dobrovolně a v určené lhůtě, lze se jejího plnění domoci návrhem na soudní výkon rozhodnutí či exekuci.

Praha 30. dubna 2019

JUDr. Zlataše Jíchová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Vorlová